

Jacek Przygodzki
Uniwersytet Wrocławski

Sprawozdanie z nadania przez Narodowy Uniwersytet im. Iwana Franki we Lwowie godności doktora *honoris causa* Rektorowi Uniwersytetu Wrocławskiego prof. dr. hab. Markowi Bojarskiemu

1 września 2011 roku podczas inauguracji nowego roku akademickiego na Uniwersytecie im. Iwana Franki we Lwowie Jego Magnificencja Rektor Uniwersytetu Wrocławskiego prof. dr. hab. Marek Bojarski otrzymał tytuł doktora *honoris causa* tejże uczelni. Ceremonia nadania zaszczytnego tytułu odbyła się na posiedzeniu Senatu, któremu przewodniczył JM Rektor lwowskiego uniwersytetu prof. dr. hab. Iwan Wakarczuk. W uroczystości wzięła udział wicekonsul Rzeczypospolitej Polskiej we Lwowie Anna Koziejowska, delegacja naszego Uniwersytetu oraz rodzina uhonorowanego.

Rektor I. Wakarczuk w swoim wystąpieniu podkreślił, że uroczystość ma wymiar symboliczny, rozpoczyna bowiem także obchody dwóch wielkich jubileuszy: 350-lecia powstania Uniwersytetu we Lwowie i 20-lecia niepodległości Ukrainy. Poinformował również, że o przyznanie tytułu „poczesnego doktora” (doktora *honoris causa*) Uniwersytetu im. Iwana Franki wystąpiła grupa rodzimych profesorów. Wniosek zaakceptował Senat jednomyślną uchwałą z 27 maja 2011 roku.

Po słowie wstępnym rektora I. Wakarczuka laudację wygłosił zasłużony profesor Uniwersytetu Lwowskiego, kierownik Katedry Postępowania Karnego i Kryminalistyki Wasyl Nor. W wystąpieniu przedstawił osiągnięcia naukowe, organizacyjne i dydaktyczne prof. M. Bojarskiego.

Fot. 1. Wręczenie dyplomu doktora *honoris causa* prof. Markowi Bojarskiemu. Fot. R. Cach

W odpowiedzi rektor M. Bojarski wyraził słowa podziękowania w języku ukraińskim. Oto jego wystąpienie *In extenso* :

Magnificencjo Panie Rektorze,
 Wysokie Senacie,
 Najdostojniejsi Przedstawiciele Społeczności Akademickiej Uniwersytetu
 im. Iwana Franki we Lwowie,
 Szanowni Uczestnicy tej uroczystości!

Decyzja Wysokiego Senatu przyznająca mi tytuł doktora *honoris causa* Uniwersytetu im. Iwana Franki we Lwowie jest dla mnie szczególnym wyróżnieniem. Z wielką pokorą i wzruszeniem przyjmuję tę godność, pamiętam bowiem słowa przysięgi akademickiej, którą złożyłem przed laty w dniu mojej promocji doktorskiej. Zobowiązałem się wtedy:

primum huius Universitatis, in qua summum in iuris scientia gradum ascēdero, piam perpētuo memōriam habēbo eiūsque res ac ratiōnes, quoad pōtero, adiuvābo;

dēinde honōrem eum, qui in me est conferēndus, intēgrum incolumēmque servābo neque umquam pravis mōribus aut vitae infāmia commaculābo;

postrēmo stūdia iuris impigro labōre colam et prōveham non sordidi lucri causa nec ad vanam captādam glōriam, sed quo magis Vēritas propagētur, per quam lux humāni ingēniū clārius effūlgeat.

Dzisiejsze uznanie mojej skromnej osoby przez Senat Uniwersytetu im. Iwana Franki we Lwowie jest dobitnym dowodem, że moje zawodowe życie poświęciłem nauce, dydaktyce i współpracy akademickiej, która nie znała barier i granic, a więc że postępowałem zgodnie ze złożonym przyrzeczeniem.

Jestem dumny, że tytuł doktora *honoris causa* otrzymałem tu, we Lwowie, w jednym z najznakomitszych uniwersytetów o wielowiekowej tradycji.

Przed laty, a dokładnie 21 listopada 1932 roku tu, w Auli Uniwersytetu Kazimierz Twardowski, profesor filozofii, gdy odbierał tytuł doktora *honoris causa* przyznany mu przez Uniwersytet w Poznaniu wypowiedział słowa, które nie straciły na aktualności do dnia dzisiejszego. Profesor powiedział wówczas, że na całym świecie godność doktora *honoris causa*, nadawana przez uniwersytety, jest uważana i uznawana za jedno z najwyższych odznaczeń, jakie w ogóle istnieją. Otóż tego, kogo uniwersytet obdarza, a tym samym wyróżnia godnością doktora honorowego, uważa najwyraźniej, że ów wyróżniony może innym służyć za wzór, a być stawianym za wzór do naśladowania to zaszczyt niezmiernie wielki.

Profesor zwrócił także uwagę, iż wielkość każdego zaszczytu zależy także od tego, kto go nadaje.

W tym przypadku udziela go Uniwersytet we Lwowie. Jego dostojęństwo płynie nie tylko z wielowiekowej i chlubnej tradycji akademickiej, ale także z idei Uniwersytetu, którą ma do zrealizowania wobec społeczeństwa. Tą ideą jest tworzenie najwyższych wartości intelektualnych, które mogą przypaść człowiekowi w udziale. Uniwersytet im. Iwana Franki we Lwowie znakomicie wywiązuje się z postawionego przed nim zadania.

Magnificencjo, tak jak przed laty Profesor Kazimierz Twardowski w tej Auli dziękował za postawienie Go w jednym rządzie z mężami posiadającymi już godność doktora honorowego, tak samo ja dzisiaj dziękuję tymi samymi słowami i tak jak On ślubuję, że nadal czynić będę wszystko, *quo magis veritas propagatur et lux eius, qua solus humani generis continetur, clarius elfulgeat*.

W dalszej części obrad Senatu nowy doktor *honoris causa* wygłosił wykład poświęcony problematyce zgodnej z jego naukowymi zainteresowaniami, tzw. czynom przepoławionym w polskim prawie karnym.

Na zakończenie uroczystości odbyła się krótka część artystyczna przygotowana przez studentów uniwersytetu lwowskiego.

Яцек Пшиґоцки

Вроцлавський університет

Звіт про надання почесного звання доктора Львівського національного університету імені Івана Франка ректорові Вроцлавського університету професорові, габілітованому докторові Мареківі Боярському

1 вересня 2011 року під час урочистостей із нагоди початку нового навчального року у Львівському національному університеті імені Івана Франка ректор Вроцлавського університету професор, габілітований доктор Марек Боярський отримав почесне звання доктора цього навчального закладу. Присвоєння почесного звання відбулося під час засідання ректорату, на якому головував ректор Львівського національного університету ім. І. Франка професор, доктор фізико-математичних наук Іван Вакарчук. В урочистостях взяли участь віцеконсул Республіки Польща у Львові Анна Козейовська, делегація нашого університету та родина відзначеного.

Ректор Іван Вакарчук у своєму виступі підкреслив, що ця урочистість має символічне значення, бо нею розпочинається святкування двох великих ювілеїв: 350-річчя заснування Львівського університету та 20-річчя незалежності України. Також проінформував, що про присвоєння звання „почесного доктора” (doktora honoris causa) Львівського національного університету ім. І. Франка клопотала група професорів цього університету. Висунення одноголосно схвалив ректорат рішенням від 27 травня 2011 року.

Після вступного слова ректора Івана Вакарчука, професора Марека Боярського представив заслужений професор Львівського університету, завідувач кафедри кримінального права та криміналістики Василь Нор, пред-

ставивши у виступі наукові, організаційні та дидактичні досягнення кандидата на почесне звання.

У відповідь ретор М. Боярський сказав слова вдячності по-українськи. Ось повний текст його виступу:

Вельмишановний пане ректоре,
шановні члени ректорату,
шановні представники академічної спільноти
Львівського національного університету імені Івана Франка,
шановні учасники цих урочистостей!

Рішення ректорату про присвоєння мені звання почесного доктора Львівського національного університету імені Івана Франка є для мене надзвичайною відзнакою. Із величезним смиренням і хвилюванням приймаю це високе звання, пам'ятаючи слова академічної присяги, яку я виголосив багато років тому в день захисту моєї кандидатської дисертації. Тоді я присягнув:

primum huius Universitatis, in qua summum in iuris scientia gradum ascēdero, piam perpétuo memóriam habébo eíusque res ac ratiónes, quoad pótero, adiuvábo;

déinde honórem eum, qui in me est conferéndus, íntegrum incolumétque servábo neque umquam pravis móribus aut vitae infámia commaculábo;

postrémo stúdia iuris ímpigro labóre colam et próveham non sórdidi lucri causa nec ad vanam captándam glóriam, sed quo magis VÉRitas propagétur, per quam lux humáni ingénii clárius effúlgēat.

Сьогоднішнє визнання моєї скромної особи з боку ректорату Львівського національного університету імені Івана Франка є переконливим доказом, що свою професійну діяльність я присвятив науці, дидактиці й академічній співпраці, яка не має бар'єрів і кордонів, а відтак, що чинив я відповідно до складеної присяги.

Я гордий, що звання почесного доктора отримав тут, у Львові, в одному з найвідоміших університетів із багатотисячолітніми традиціями.

Багато років тому, а саме 21 листопада 1932 р. тут, в актовій залі Університету Казімеж Твардовський, професор філософії, отримавши звання почесного доктора, яке йому присвоїв Познанський університет, сказав слова, які є актуальними й дотепер. Професор сказав тоді, що звання почесного доктора, надане університетом, в цілому світі вважається та визнається за одну з найбільших відзнак, які тільки існують. Отже, того, кого університет нагороджує, а тим самим вирізняє званням почесного доктора, очевидно вважає за такого, який може слугувати для інших зразком, а бути поставленим у приклад для наслідування — це надзвичайно велика честь.

Професор звернув також увагу на те, що вага кожного почесного звання залежить також і від того, хто його присвоює.

У цьому випадку його надає Львівський університет. Його велич виводять не лише з багатотисячолітніх і славних академічних традицій, а й також з ідеї Університету, яку він повинен реалізувати в суспільстві. Ідея ця — творення найвищих інтелектуальних цінностей, які можуть становити завдання людини. Львівський національний університет імені Івана Франка чудово розв'язує поставлене перед ним завдання.

Пане Ректоре, подібно як багато років тому професор Казімеж Твардовський у цій залі дякував за те, що його поставлено в один ряд із достойниками, які мають звання почесних докторів, так само і я сьогодні дякую тими самими словами і так само, як і він присягаю, що

надалі буду робити все, *quo magis veritas propagatur et lux eius, qua solus humani generis continetur, clarius elfulgeat.*

У наступній частині засідання ректорату новий почесний доктор виголосив виступ, присвячений проблематиці зі сфери його наукових зацікавлень, а саме зупинився на розгляді так званих двоїстих правопорушень у польському кримінальному праві.

Урочистості завершувала коротка культурна програма, яку підготували студенти Львівського університету.